

умствени интереси, той, естествено, поисква да добие по-високо образование. И постъпва студентъ въ нашия университетъ, въ юридическия факултетъ. Трайно и последователно се проявяватъ и тукъ неговитѣ качества. Той е добъръ и прилеженъ студентъ, запазвайки своето силно и дълбоко влѣчение къмъ историята, миналото. Следъ като завършва университета, макаръ и правникъ, той не потърсва магистратурата, а се посветява на дипломатичното поприще. Отъ 1904 год. нататъкъ той е чиновникъ въ нашето дипломатично агенство въ Лондонъ, дето прекарва около 6 г., сетне въ Римъ—около 2 години, въ Брюкселъ, дето добива докторатъ по международно право на тема: „*Le fondement du droit international et ses sources*“, последователно прекарва, като висшъ чиновникъ на нашето външно министерство, въ всички голѣми европейски столици, като навсѣкжде търси и изучава онова, което би интересувало общественика, политика, дипломата, и би му дало възможностъ да се издигне на висота, отдето да служи по-полезно на родината си — велика задача на младия Табаковъ, която той съ усърдие и скромностъ неуклонно преследва.

Събитията презъ второто десетилѣтие на XX в. бѣха бурни. Възстания и движения въ Македония, Тракия. Младиятъ Табаковъ разбира, че единъ общественикъ, единъ политикъ трѣбва да бѣде добре осведоменъ по тѣхъ и ги обстоятелствено изучава. Той се сближава съ дейци — като Васковъ, Гирджиковъ и Маджаровъ, дейци на Мало-Търновското възстание, съ редица и други видни македонски дейци, изучава младотурцитѣ, тѣхнитѣ политични идеи и идеали, изучава панславизма, ромънското население въ Македония, сръбскитѣ политични аспирации, австро-унгарскитѣ — къмъ Солунъ и се явява съ мнения по тия голѣми международни въпроси и въ европейската преса (англ. „*Daily News*“).

Кипежътъ на първото десетилѣтие отъ XX в. преминава и се разрази въ голѣми събития презъ второто десетилѣтие на сѣщия вѣкъ. Образува се балканския съюзъ, войната срещу Турция, сломяването ѝ, повратътъ на събитията, разложението на съюза, междусъюзнишката война, за да се дойде до великото унижение, на което бѣ подложена България въ 1913 год. Презъ тия събития Симеонъ Табаковъ се прояви и като достоенъ гражданинъ, готовъ да изпълнява своя отечественъ дългъ. Обявена войната съ Турция, той постъпва доброволно въ 11 пехотенъ Сливенски полкъ, отдето го настаняватъ като воененъ кореспондентъ и съ войскитѣ той достига бележититѣ Чаталдженски позиции, дето заболява отъ холера и сърдце. Отъ холерата се спасилъ, но сърдцето му остава слабо и болезнено. Следъ Букурещкия миръ нему се възлага мисия да обхожда европейскитѣ политични центрове, да пише и отбива интригитѣ, които тъй щедро се изсипаха върху България. И тая си мисия той изпълни достойно.